

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΜΑΪΟΥ 2007
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.

Τότε ο Πακούβιος είπε ότι τα όσα είχε γράψει ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα, αλλά όμως του φαινόταν κάπως τραχιά και πικρά. «Ετσι είναι» είπε ο Άκκιος «όπως λές. Και ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό, γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα αυτά που θα γράψω στη συνέχεια. Γιατί ότι συμβαίνει με τους καρπούς, το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και με το πνεύμα: αυτά που γεννιούνται σκληρά και πικρά, έπειτα γίνονται γινωμένα και γλυκά. Αλλά όσα γεννιούνται απ' την αρχή μαραμμένα και μαλακά, αργότερα δεν ωριμάζουν αλλά σαπίζουν (δεν γίνονται ώριμα αλλά σάπια)

Ο Λίκινος, δούλος του Αισώπου μας, γνωστός σε σένα από τη Ρώμη στην Αθήνα έφυγε. Αυτός στην Αθήνα κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο λίγους μήνες ως ελεύθερος έμεινε, από κει στην Ασία έφυγε. Αργότερα κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, όταν έμαθε ότι αυτός είναι δραπετής, από γράμμα του Αισώπου, συνέλαβε τον άνθρωπο και τον οδήγησε στη φυλακή στην Έφεσο.

B.1.α

quod	→	Quem
pomis	→	Poma
idem	→	Eandem
nostril	→	Nostrorum
servus	→	Servis
tibi	→	A se
menses	→	Mensum/ Mensium
litteris	→	Litterae
hominem	→	Homo/ hominum

B.1.β

	Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
Meliora	Bene	melius	optime
Matura	Matura	maturiora	maturissima/maturrima
Libero	Liberius	liberiores/ liberrimum	liberrimo

B.2.α

Dixit	→	Dicendo
Esse	→	Estote
Scriptisset	→	Scripturus sit
Videri	→	Visum iri
Fugit	→	Fugeretis - fugite

Cognovisset → Cognoscendus
Comprehendit → Comprehendisse
Tradidit → Traduntur

B.2.β

Nascuntur → Nascens-nasciturus-natus
Abiit → Abeat- abiret- abiturus sit

B.3.α

id	είναι	υποκείμενο	στο	ρήμα <i>raenitet</i>
me	είναι	αιτιατική του προσώπου που μετανιώνει	στο	τελικό <i>απαρέμφατο</i>
fore	είναι	αντικείμενο	στο	spero
servus	είναι	παράθεση	στο	Licinus
Romā	είναι	αφαιρετική της από τόπου κίνησης	στο	fugit
Menses:	είναι	αιτιατική του χρόνου δηλώνει χρονική διάρκεια	στο	fuit
Fugitivum	είναι	κατηγορούμενο	στο	eum μέσω του συνδετικού esse

B.3.β.

Quae scripsisset: Αναφορική ουσιαστική πρόταση, υποκείμενο στο απαρέμφατο *esse*. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quae* και εκφέρεται με υποτακτική επειδή βρίσκεται στον πλάγιο λόγο. Ο χρόνος είναι υπερσυντέλικος, γιατί το ρήμα της κύριας πρότασης είναι ιστορικού χρόνου (*dixit*) και εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Cum eum fugitivum esse ex Aesopi litteris cognovisset: Δευτερεύουσα χρονική επιρρηματική πρόταση που εισάγεται με το χρονικό ιστορικό διηγηματικό σύνδεσμο *cum* και εκφέρεται με υποτακτική. Δηλώνει μια βαθύτερη σχέση αιτίου αιτιατού μεταξύ χρονικής και κύριας πρότασης. Ο χρόνος είναι υπερσυντέλικος για να εκφραστεί το προτερόχρονο στο παρελθόν.

B.4.α **Plato quidam Sardinus hominem comprehendit:**

Postea a Platone quodam Sardiniano homo comprehensus est.

B.4.β **Licinus servus Athenas fugit et in Asiam abiit:**

Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abiisse

B.4.β **Tu hominem tradidisti:**

- Noli hominem tradere
- Ne hominem tradideris

Επιμέλεια απαντήσεων:

Μπέκου Νατάσα – Φιλόλογος

Σκυριανού Μαίρη – Φιλόλογος

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>